

Сотниченко В.М., к.пед.н., доц.,
Державний університет
телекомунікацій

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

В статті розглянуто основні позиції щодо стану розвитку інформаційного суспільства в Україні. Наведено останні дані Міжнародного союзу електрозв'язку. Показано взаємообумовленість інформаційної та економічної безпеки. Значна увага приділяється питанням управління економічною безпекою на підприємствах телекомунікаційної галузі. Для того, щоб побудувати ефективну систему управління, необхідно від самого початку її створення закласти в її основу такі засади організаційного характеру, які б максимально повно відповідали змісту таких положень сучасного плану як «телеком-сервіс», «телеком-технологія», «телеком-інфраструктура». Іншим важливим фактором є віртуалізація бізнес-процесів, віртуалізація організацій. Одним з напрямів віртуалізації організації є перетворення її на бізнес-систему, елементами якої є бізнес-процеси, тобто потоки робіт. В сфері матеріального виробництва сьогодні процеси здебільшого йдуть у напрямі створення «безлюдного виробництва». Основою цих процесів стає передача виконавчо-технологічних функцій від людини до машини. Все це в комплексі потребує нових підходів до створення ефективної системи управління економічною безпекою підприємства телекомунікаційної галузі на основі принципово нових організаційних засад.

Ключові слова: інформаційна безпека, економічна безпека, інформаційно-телекомунікаційні системи, система управління економічною безпекою, віртуалізація організації, телеком-сервіс, телеком-технологія, телеком-інфраструктура, цифровізація суспільства.

Постановка проблеми. Питанням економічної безпеки останнім часом приділяється все більше і більше уваги. І одним із аспектів його розгляду є організація управління. Це є елементом внутрішньої політики підприємства, здебільшого прихована сторона бізнесу і вирішується, як правило, конфіденційно і індивідуально для кожного підприємства, компанії. Отже, інформація про те, як організована система управління економічною безпекою на підприємстві лишається малодоступною. Це, певною мірою, обумовлено конкуренцією, коли навіть партнери по бізнесу не завжди готові надати вичерпну інформацію про те, як на підприємстві організовано управління економічною безпекою. І в публікаціях частіше можна зустріти матеріал про організацію системи захисту від несанкціонованих втручань, а це вже є вторинним продуктом, оскільки в її основі покладено саме організаційні засади управління економічною безпекою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Організація управління економічною безпекою підприємства – це завдання, яке повинно вирішуватися під час закладення організаційних засад системи економбезпеки в цілому, на самому початковому етапі. Формувати засади забезпечення стабільного функціонування підприємства необхідно паралельно із механізмами управління в процесі його діяльності. Не послідовно, а паралельно. При цьому, в полі постійної уваги треба утримувати той фактор, що економічна безпека є логічним продовження безпеки інформаційної. А це означає, що при створенні системи управління економбезпекою необхідно враховувати знання та досвід управління

безпекою інформаційною.

Інформаційною безпекою сьогодні все більше цікавляться як фахівці в галузі телекомунікацій, так і науковці, для яких зрозуміло, що стан економічної безпеки треба розглядати, у першу чергу, через захищеність інформаційного ресурсу підприємства. Значну увагу цьому питанню приділяють автори Альшанская Т.В., Гурьянова Е.А., Королькова Ю.В. [1, с. 97-99]. Проблеми інформаційної безпеки на підприємствах та її безпосередній вплив на безпеку економічну розглядає в своїх працях дослідник Іванюта Т.Н. Він виділяє основні засади забезпечення належного рівня захисту від загроз інформаційної безпеки, основні види носіїв інформації, її класифікацію та визначає організаційні засади, на яких базуються сучасні системи управління безпекою на підприємствах [2, с. 215-233].

Питання методологічного забезпечення інформаційної безпеки суб'єктів інформаційних відносин досліджує Атаманов Г.А. [3, с. 8-13]. Значну вагу дослідник приділяє питанням управління конкурентоспроможністю телекомунікаційних підприємств, формуванню організаційних засад управління безпекою економічною.

Щоб максимально достовірно визначити основні параметри системи управління економічною безпекою телекомунікаційного підприємства необхідно мати так само максимально достовірні дані про стан її захищеності. Тобто необхідна високотехнологічна діагностика. В цьому напрямі працюють Яркіна Н.Н. і Вершишина А.Н. [4, с. 300-306].

Проблема економічної безпеки має для України глобальне значення. Особливо сьогодні, у надзвичайно скрутний для держави час і на фоні тих економічних завдань, які Україна повинна вирішувати у напрямі запровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій для подальшої цифровізації суспільства [5]. А від цього залежить і характер організаційних засад, які мають закладатися в основу системи управління економічною безпекою телекомунікаційного підприємства.

Невирішена раніше частина проблеми. Початком проявів посиленої уваги до проблем економічної безпеки став перехід від директивних методів централізованого управління економікою до ринкових відносин. Справа в тому, що централізована система управління економікою у своїй основі базувалася на доктрині детермінованого розвитку, яка визначалася директивними рішеннями. А це ідеологічно виключало виникнення кризових економічних ситуацій і, як логічний наслідок, і загроз для економічної безпеки. Перехід до ринкових відносин господарювання означає визнання стохастичного характеру економічних процесів, тобто небезпечний характер їх розвитку є об'єктивно можливим. Таким чином, забезпечення економічної безпеки стає обов'язковим елементом ринкового механізму.

На цьому рівні розуміння проблеми економічної безпеки є суттєвий обсяг як теоретичних напрацювань, так і практичного досвіду. Підприємницька діяльність має високий рівень ризику за цілим комплексом їх різновидів та за характеристиками динамічного характеру: тривалість і фази їх активності, форми проявів, векторне спрямування, характер носіїв тощо. У зв'язку з цим, все це потребує адекватної системи управління процесом забезпечення економічної безпеки. Враховуючи високі темпи розвитку та багатовекторний функціонал новітніх інформаційно-комунікаційних технологій, організаційні засади системи управління економічною безпекою телекомунікаційного підприємства повинні якщо не випереджувати, то, принаймні, йти паралельно у своєму розвитку з новими технологіями. На сьогодні в галузі телекомунікацій це питання є актуальним і потребує нових ефективних рішень.

Мета дослідження. Визначення організаційних засад управління економічною безпекою телекомунікаційного підприємства, виявлення загроз для їх стабільного і успішного функціонування та формування рекомендацій щодо розробки засад системи управління економічною безпекою підприємства.

Виклад основного матеріалу. Разом із розвитком технологій економічного розвитку суспільства розвиваються і методи проникнення в сферу економічних інтересів підприємств. Однак переважна більшість публікацій присвячена питанням захисту економічних інтересів на рівні держави і регіону. Питанням же економічної безпеки підприємств уваги

приділяється значно менше. Через це так само недостатньо уваги приділяється і розробці методики комплексної оцінки рівня економічної безпеки підприємства, як відправної точки у формуванні організаційних засад системи управління економічною безпекою телекомунікаційного підприємства. У зв'язку з цим, пропонується розглянути два, найбільш популярні методи. Перший метод – евристичний, на основі експертних оцінок з використанням однакових показників для всіх складових економічної безпеки підприємства. Відповідно й організаційні засади управління економічною безпекою будуть мати більш уніфікований характер. Тобто, їх можна застосовувати як базові і для других підприємств. Другий метод – інтегральний: кожна складова економічної безпеки розглядається окремо і індивідуально, а потім все зводиться до остаточного, кінцевого значення. Це більш індивідуальний метод, який дозволяє побачити певні особливості підприємства, його характерну сутність. Він, на думку автора, найбільш підходить для телекомунікаційного підприємства, яке має низку специфічних особливостей, обумовлених технологіями, з якими таке підприємство працює. На підставі отриманих результатів оцінювання рівня економічної безпеки підприємства і розробляються організаційні засади для її належного забезпечення.

Інший важливий аспект. Розвиток інформаційного суспільства в Україні спрямований на вирішення такого стратегічного завдання як підвищення національної конкурентоспроможності. Передбачається, що успішне вирішення цього завдання є можливим, в першу чергу, через широке впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в усі сфери життєдіяльності людини, суспільства і держави. Це сприятиме подальшому розвитку нових технологій бізнесу, покращенню результатів діяльності підприємств, оптимізації системи управління їх економічною безпекою. Кожного року Міжнародний союз електрозв'язку оприлюднює дані про стан справ в країнах світу щодо цифровізації суспільства [6]. Основними показниками, визначеними Міжнародним союзом електрозв'язку, за якими можна судити про рівень цифровізації є:

- індекс мережевої готовності;
- індекс розвитку електронного уряду;
- індекс розвитку інформаційно-комунікаційних технологій.

Перший індекс передбачає готовність до того, що транспортна (мережева) система країни готова забезпечити ефективне функціонування ринку інфокомунікаційних послуг. Тобто, є необхідний ІКТ-продукт і є відповідні комунікації (транспортні мережеві системи) для їх гарантованої доставки. За останніми даними Міжнародного союзу електрозв'язку Україна посіла 64 місце серед 139 країн світу. Але, при цьому слід зазначити, що сьогодні провідні українські мобільні оператори мають велику мережу базових станцій, що дозволяють надавати послуги практично по всій території країни, але найголовніше для розвитку їх бізнесу - вони побудували потужні оптоволоконні канали, що дозволяють їм конкурувати навіть з "Укртелекомом" - монополістом на ринку фіксованого зв'язку. Сьогодні розбудова мереж – це в першу чергу фінансове питання, оскільки такі мережі в Україні вже побудовано, досить купувати лише окремі волокна і вже від них відводити на місцях відгалуження до базових станцій. Тобто, створено платформу, яка забезпечує підприємствам телекомунікації зростаючими темпами засвоювати внутрішній ринок і виходити на зовнішній. Сьогодні магістральні мережі покривають всі обласні і більшість районних населених пунктів в різних регіонах України, мають виходи до зовнішніх кордонів України, де можуть інтегруватися з волоконнооптичними лініями зв'язку сусідніх держав: Польщі, Словаччини, Угорщини, Румунії, Молдови, Білорусі. Мережа переважно прив'язана до великих автомобільних дорогах, що особливо цінно для операторів мобільного зв'язку, а також для операторів передачі даних, наприклад, WiMAX, яким необхідно рівномірне покриття великих площ України, населених пунктів і доріг.

Друга позиція – індекс розвитку електронного уряду. Індекс розвитку електронного уряду не завжди трактується достатньо точно і правильно. Саме поняття «електронний уряд», «електронне урядування» передбачає, у данному випадку, надання державних послуг з використанням інформаційно-комунікаційних технологій шляхом перенесення ефективних

технологій управління основними процесами життєдіяльності із сфери бізнесу в суспільний сектор. Це новий рівень якості надання послуг, економія ресурсу і часу на отримання послуги, уникнення волокити і корупції, перший крок на шляху вирішення наболілих проблем суспільства у взаємодії з владою на різних рівнях її структурної організації. По суті – це електронний сервіс. І це перший крок до цифрового суспільства. Саме зараз українське суспільство знаходиться на цьому етапі. Питання, яке в цьому контексті є для України практично першочерговим – це створення єдиної системи електронної взаємодії. Це організаційний аспект, ігнорування яким призведе до великих і невинуватих фінансових затрат. Сьогодні в Україні існує велика кількість несумісних систем і тому, розвиток взаємодії відбувається шляхом створення різноманітних з'єднань «точка-точка». Це у підсумку призведе до того, що таку систему неможливо буде контролювати і, тим більше, досягти таких рівнів інтеперабельності як технічний, семантичний, правовий, організаційний.

У подальшому стратегією розвитку цифрового суспільства передбачається створення нової моделі управління інформаційним суспільством на основі використання інформаційно-комунікаційних технологій. Це новий технологічний рівень державного менеджменту, який повністю виключить зі свідомості громадян недовіру до влади.

За даними Національної комісії з питань регулювання зв'язку та інформатизації України (далі НКРЗІ), наведеними у річному звіті за 2016 рік, можна скласти відносно цілісне уявлення про основні позиції України щодо стану розбудови цифрового суспільства [7].

Таблиця 1

№ з/п	Показник розвитку	Джерело інформації	Кількість країн-учасниць	Місце України	Коефіцієнт співвідношення
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Індекс мережевої готовності	Всесвітній економічний форум	139	64	0,46
2.	Індекс розвитку електронного уряду	ООН	193	62	0,32
3.	Індекс розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ)	Звіт Міжнародного союзу електрозв'язку «Вимірювання інформаційного суспільства 2016»	175	76	0,43

Примітка: чим менше коефіцієнт співвідношення, тим краще показник

Міжнародним союзом електрозв'язку розроблено і запроваджено у практику комбінований показник, який дозволяє максимально повно характеризувати досягнення країн світу у напрямі розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ICT Development Index). Індекси розраховується за спеціальною методикою, побудованою на основі світових стандартів у сфері ІКТ. Наприклад, оцінюючи рівень розвитку ІКТ, Міжнародний союз електрозв'язку враховує одинадцять показників, що дозволяє отримати найбільш повну картину. Умовно всі показники поділено на три групи, які об'єднують конкретні позиції.

Перша група – доступ до Інтернету:

- число телефонних апаратів місцевої телефонної мережі на 100 чоловік населення;
- число підключених терміналів рухомого радіотелефонного зв'язку на 100 осіб населення;

- пропускна здатність міжнародних каналів Інтернету на одного користувача Інтернету;
- питома вага домашніх господарств, що мають персональний комп'ютер, в загальній кількості домашніх господарств.

Друга група – використання ІКТ:

- питома вага населення - користувачів Інтернету в загальній чисельності населення;
- число абонентів фіксованого широкосмугового доступу в Інтернет на 100 чоловік населення;
- число абонентів мобільного широкосмугового доступу в Інтернет на 100 чоловік населення.

Третя група – практичні навички використання Інтернету:

- рівень грамотності дорослого населення;
- питома вага учнів середніх навчальних закладів в загальній чисельності населення;
- питома вага учнів вищих навчальних закладів в загальній чисельності населення.

Індекс зводить ці показники в єдиний критерій. Це дає можливість порівнювати досягнення різних країн щодо розвитку ІКТ та може бути використаний як інструмент для проведення порівняльного аналізу з метою подальшого використання його результатів за необхідністю. Оскільки ключовим питанням у контексті даної статті є економічна безпека телекомунікаційного підприємства, то і порівняльний аналіз повинен проводитися з метою виявлення залежності її стану від співвідношення зазначених індексів. Зрозуміло, що така взаємозалежність існує. І при більш докладному вивченні можна побачити певні закономірності. Наприклад, мережева здатність країни і потреби суспільства в обсягах використання та взаємообміну цифровим продуктом. Ця взаємозалежність індексів практично не вивчена, а тому невідомо, яким повинно бути співвідношення між ними. Це фактор ризику, оскільки немає точного розрахунку. Наслідком порушення, поки ще не визначеної пропорції, можуть бути фінансові збитки підприємства. А оскільки рівень розвитку ІКТ сьогодні є одним з найбільш важливих показників економічного і соціального благополуччя людини, суспільства і держави, це питання потребує до себе посиленої уваги.

Однак, наведені дані щодо стану цифровізації українського суспільства не варто сприймати як трагічні. Справа в тому, що за даними Міжнародного союзу електрозв'язку станом на кінець 2016 року більша половина населення планети взагалі не користуються Інтернетом. І це при тому, що у ціновому відношенні послуги ІКТ стають все доступнішими.

До основних тенденцій розвитку телекомунікаційної галузі України за підсумками минулого (звітного 2016 року), що мають максимальне наближення до проблем, пов'язаних із забезпеченням економічної безпеки діяльності телекомунікаційних підприємств, можна віднести збільшення кількості власників багатофункціонального термінального кінцевого обладнання з безпроводовим доступом до Інтернету. Це потребує додаткових ресурсів (техніко-технологічних і людських) для здійснення контролю за їх належним функціонуванням.

Заслужують на особливу увагу окремі проблеми, що створюють реальну загрозу для економічної безпеки телекомунікаційних підприємств. Найважливішими серед них, на думку автора, є: нерівномірне забезпечення населення загальнодоступними телекомунікаційними послугами та послугами широкосмугового доступу до Інтернету. Так, за даними НКРЗІ, до регіонів з найнижчою забезпеченістю населення широкосмуговим доступом до мережі Інтернет відносяться Кропивницький, Луганськ, Донецьк, гірські та депресивні райони. Відповідно і рівень забезпечення бізнесу цифровими технологіями в цих регіонах не відповідає реальним потребам. І цей фактор цифрової нерівності між суб'єктами господарювання не сприяє динамічному і узгодженому розвитку економіки країни.

Залишається неврегульованим питання забезпечення недискримінаційного доступу операторів та провайдерів телекомунікацій до елементів інфраструктури об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики. І це не єдина проблема в телекомунікаційній галузі України. На низькому рівні ефективність управління телекомунікаційною мережею загального користування України, в першу чергу, через відсутність Національного центру

оперативно-технічного управління мережами телекомунікацій України. Сфера телекомунікацій потребує більш ефективного законодавства. На сьогодні сферу регулюють більше 300 законів та нормативних актів. Але вони не дають очікуваного результату, оскільки в державних органах влади надзвичайно неефективно використовують технології.

Має місце практика перевищення повноважень органами влади при перевірці ІТ-компаній, що перешкоджає успішному вирішенню завдань із захисту економічної безпеки підприємств. ІТ-компанії в Україні знаходяться під постійним наглядом і контролем, причому нерідко з незрозумілих причин. Про це на парламентських слуханнях у Верховній Раді України у лютому 2016 року наголосив голова правління Інтернет Асоціації України Федієнко О.П. Це заважає розвитку бізнесу в галузі, робить її непривабливою для інвестицій. З його слів, нерідко проводяться обшуки, вилучається комп'ютерна техніка, сервери [5, с. 35-38].

І зовсім прозаїчна життєва проблема телекому в тому, що на сьогодні мають місце масові та систематичні пошкодження зловмисниками абонентських ліній, лінійних та станційних споруд, призначених для утворення телекомунікаційних мереж, шляхом крадіжки електричного кабелю зв'язку з мідними жилами, що призвели до тривалого часу відновлення доступу споживачів до послуг фіксованого зв'язку. І цим займаються чітко структуровані і озброєні угруповання з замовниками, організаторами і виконавцями. Щомісяця бізнес має мільонні збитки від пошкодження телеком-мереж. За підрахунками асоціації «Телас», за 2016-2017 роки операторам та провайдерам країни спричинено збитків на 265 млн. грн.

Інформаційно-комунікаційні технології – це та галузь в економіці України, спираючись на яку можна зробити економічний прорив і вивести її в число країн з найбільш успішною економікою [5, с.17-19]. Однак, тривалий час на цьому шляху діють реальні перешкоди, які заважають цьому. Наприклад, лише 7 лютого 2017 року Верховна Рада України прийняла за основу і в цілому законопроект «Про доступ до інфраструктури об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики для розвитку телекомунікаційних мереж».

Ним передбачено, що віднині всі учасники ринку телекомунікацій будуть мати рівний до нього доступ. Це більш повно сприятиме розвитку інформаційного суспільства в Україні. На сьогодні, реально консолідованої позиції у власників об'єктів інфраструктури і провайдерів немає. Це є фактором загрози для економічної безпеки провайдерів, власників телекомунікаційних підприємств.

Все більшого поширення набуває запровадження у практику професійної діяльності телекому таких категорій і понять як «телеком-сервіс», «телеком-технологія», «телеком-інфраструктура». Для підприємницької діяльності це відбивається практично на рівні радикальних змін стратегії її організації і функціонування. Тенденцій тут кілька. Наприклад, короткий перелік:

- скорочення часу на організацію і проведення бізнес-операцій;
- перенесення акценту від людського фактору впливу на бізнес-процеси до машинного, техніко-технологічного. Тобто, технологіями управляють не люди, а машини – роботизація (заміна персоналу машинами);
- віртуалізація бізнес-процесів.

Останнім часом на підприємствах країн з ринковою економікою відбуваються суттєві зміни в їхній структурній організації. З усією очевидністю можна стверджувати, що причиною цього є запровадження новітніх інформаційних технологій. Як наслідок, змінюється структура бізнес-процесів. Зміни в сфері бізнесу мають практично радикальний, революційний характер. Останнім часом все частіше можна зустріти в публікаціях вітчизняних і зарубіжних авторів визначення сучасних тенденцій у розвитку організаційних структур. До них здебільшого відносять: інтеграцію, деменжерізацію, реструктуризацію, віртуалізацію. А на зміну раціоналізації праці і оптимізації організаційної структури приходять автоматизація, технологізація і розвиток персоналу.

Концептуальною платформою зародження та розвитку цих тенденцій є світоглядні системні зміни. Звідси одна із загроз для економічної безпеки бізнесу, побудованого на засадах певної парадигми. Спостерігається все більш виразний перехід до синергетичної моделі організації бізнесу. Модель бізнесу, побудована на основі суб'єкт-об'єктної взаємодії поступово втрачає актуальність. Хоча, слід відмітити, що не тільки певна категорія керівників підприємств, а окремі консервативно мислячі дослідники намагаються поєднати класичну модель управління підприємством з новітніми інформаційно-комунікаційними технологіями. Тобто, стоять на позиції, що впровадження сучасних ІКТ зробить класичну організаційну модель більш ефективною. Це, як доводить практика, помилкова і безперспективна позиція – потенціал нових інформаційно-комунікаційних технологій може бути реалізований лише на основі принципово нової організаційної моделі.

Висновки та перспективи подальших досліджень. В Україні, на думку автора, перехід до такої принципово нової організаційної моделі управління бізнесом йде повільно. Через це розробка і впровадження новітніх технологій в галузі телекомунікацій є економічно не вигідним і затратним, оскільки їх техніко-технологічний потенціал фізично не може бути реалізованим на базі старої, консервативної моделі. І цим, в тому числі, можна пояснити, чому впровадження в Україні технологій 4G і 5G є проблематичним. Україна в цьому плані знаходиться на перехідному етапі. А як відомо, перехідний період від однієї моделі до іншої завжди супроводжується підвищенням ризику для бізнесу, для його економічної безпеки. А на рівні телекомунікаційного підприємства – особливо. Очевидно, що народження нової моделі управління бізнес-процесами на основі сучасних інформаційно-комунікаційних технологій – це питання часу. Протягом всього періоду переходу до нової моделі рівень ризиків буде підвищуватися, будуть фінансові втрати. Але, саме в цей перехідний період і будуть формуватися нові підходи до нової моделі управління економічною безпекою телекомунікаційного підприємства на принципово нових організаційних засадах.

Саме це і представляє сьогодні перспективу наукових досліджень – модель управління економічною безпекою телекомунікаційного підприємства на основі трьох важливих складових нової концепції - «телеком-сервіс», «телеком-технологія», «телеком-інфраструктура».

Список використаної літератури

1. Альшанская, Т.В. Проблемы информационной безопасности на предприятиях / Т.В. Альшанская, Е.А. Гурьянова, Ю.В. Королькова / Развитие науки и образования в соврем. мире : сб. тр. Междунар. науч.-практ. конф. - Люберцы: АР-Консалт, 2014. - Ч. 3. - С. 97-99.
2. Иванюта Т. Н. Основные подходы к формированию системы экономической безопасности на предприятиях // Молодой ученый. — 2013. — №4. — С. 215-223.
3. Атаманов, Г.А. Азбука безопасности. Методология обеспечения информационной безопасности субъектов информационных отношений / Г.А. Атаманов / Защита информации. - 2014. - № 5. - С. 8-13.
4. Яркина Н. Н., Вершинина А. Н. Формирование системы экономической диагностики металлургического предприятия как фактор обеспечения его экономической безопасности // Молодой ученый. — 2017. — №11. — С. 300-306.
5. Реформи галузі інформаційно-комунікаційних технологій та розвиток інформаційного простору України: матеріали парламентських слухань у Верховній Раді України 3 лютого 2016 р. / Верховна Рада України, Комітет з питань інформатизації та зв'язку; ред. кол.: О.І. Данченко (голова), Г.О. Андрощук, О.Г. Старинець, О.А. Баранов [та ін.]. – К.: Парлам.вид-во, 2016. – 256 с.
6. Измерение информационного общества. Резюме // Международный союз электросвязи [Электронный ресурс]. - 2016. – Режим доступа: http://www.itu.int/dms_pub/itu-d/opb/ind/D-IND-ICTOI-2014-SUM-PDF-R.pdf

7. *Звіт про роботу Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації за 2016 рік*

Сотниченко Владимир Николаевич. Организационные основы управления экономической безопасностью телекоммуникационного предприятия. В статье рассмотрены основные позиции по состоянию развития информационного общества в Украине. Приведены последние данные Международного союза электросвязи. Показана взаимозависимость информационной и экономической безопасности. Значительное внимание уделяется вопросам управления экономической безопасностью на предприятиях телекоммуникационной отрасли. Для того, чтобы построить эффективную систему управления, необходимо с самого начала ее создания заложить в ее основу такие принципы организационного характера, которые бы максимально полно соответствовали содержанию таких положений современного плана как «телеком-Сервис», «телеком-технология», «телеком- инфраструктура». Другим важным фактором является виртуализация бизнес-процессов, виртуализация организаций. Одним из направлений виртуализации организации является превращение ее в бизнес-систему, элементами которой являются бизнес-процессы, то есть потоки работ. В сфере материального производства сегодня процессы в направлении создания «безлюдного производства». Основой этих процессов становится передача исполнительно-технологических функций от человека к машине. Все это в комплексе требует новых подходов к созданию эффективной системы управления экономической безопасностью предприятия телекоммуникационной отрасли на основе принципиально новых организационных основ.

Ключевые слова: информационная безопасность, экономическая безопасность, информационно-телекоммуникационные системы, система управления экономической безопасностью, виртуализация организации, телеком-сервис, телеком-технология, телеком-инфраструктура, цифровизация общества.

Sotnichenko Volodymyr. Organizational basis for managing the economic security of a telecommunications enterprise. The article considers the main positions on the state of development of the information society in Ukraine. The latest data of the International Telecommunication Union are given. The interdependence of information and economic security is shown. Considerable attention is paid to the issues of economic security management at the enterprises of the telecommunications industry. In order to build an effective management system, from the very beginning of its creation, it is necessary to lay down in its foundation such organizational principles that would fully correspond to the content of such provisions of the modern plan as "telecom-service", "telecom-technology", "telecom- infrastructure". Another important factor is the virtualization of business processes, the virtualization of organizations. One of the areas of virtualization of the organization is to turn it into a business system, the elements of which are business processes, that is, work flows. In the sphere of material production, today processes are in the direction of creating "deserted production". The basis of these processes is the transfer of executive-technological functions from person to machine. All this together requires new approaches to the creation of an effective system for managing the economic security of a telecommunications industry enterprise on the basis of fundamentally new organizational bases.

Keywords: information security, economic security, information and telecommunication systems, economic security management system, organization virtualization, telecom-service, telecom-technology, telecom infrastructure, digitalization of society.